

[Camre]

men kun sige, at den socialdemokratiske gruppe er indstillet på en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg vil starte med et citat fra en historiebog, der hedder »Historiens gang«, og som er skrevet af en mand, der hedder Mikael Norling – denne bog sælges hovedsagelig på Tvindhøjskolerne. Der står på s. 59:

»For at bekæmpe utilfredsheden med de store skatter ansætter den romerske stat stadig flere embedsmænd. For at kunne betale embedsmændenes løn må skatterne sættes i vejret. Oprøret mod slavestaten vokser. Igen må der ansættes flere embedsmænd. Således udvikles staten gennem flere hundrede år.«

Det er denne udvikling, vi er inde i her i Danmark under den socialdemokratiske ledelse af landet. Dog tror jeg, der er den formildende omstændighed ved det, at det ikke vil vare flere hundrede år, der vil nok kun gå en 4-5 år endnu; så bryder systemet vel efterhånden sammen. Til den tid har vi gældsat os så meget, at vi nok efterhånden er nede på en gennemsnitlig realøen, der svarer til det, man til den tid har i de bedste u-lande, og så får det hele vel en ende – forhåbentlig – så vi igen kan få et mere menneskeværdigt samfund.

Der skal altså ikke være nogen tvivl om, at vi fra vores side ser med meget stor ulyst på flere skatter og flere afgifter. Vi betragter dem simpelt hen som en form for tyveri, et tyveri, der rammer lønmodtagere, især pensionister. Det er dem, der nu skal op med de 130 mill. kr., som vores skatte- og afgiftsminister nu denne gang ønsker at få fingre i.

Jeg skal altså på forhånd sige, at vi ønsker at give dette forslag en særdeles uvenlig behandling, og vi vil under udvalgsarbejdet forsøge at afsløre så mange af de tekniske tåbeligheder, som vi mener forslaget også rummer, som muligt.

Ellemann-Jensen (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at dette lovforslag langt fra er venstres livret. Det skal naturligvis ses som et led i et større forlig, men det er bestemt ikke et af de led, som vi gerne havde set fremmet. Jeg må her indledningsvis udtrykke håb om og forventning til, at det i den kommende tid må lykkes at for-

bedre lovforslaget på punkter, som jeg skal komme tilbage til.

I augustforlig II blev der opstillet den målsætning for denne emballageafgift, at den skulle indbringe et provenu på 130 mill. kr., at forslaget skulle udformes sådan, at der lå en tilskyndelse til genbrug af emballage, men samtidig sådan, at der tages et rimeligt hensyn til virksomhederne. Det var unægtelig en svær opgave at løse – det er jo et ret anseligt provenu, der er tale om – og fremme af genbrug uden samtidige konkurrenceforvridninger er jo simpelt hen en umulighed. Det var dog en fordel, at afgiftsområdet ifølge forligsteksten var blevet udvidet i forhold til det oplæg, regeringen var kommet med tidligere på sommeren, da man som bekendt kun behandlede drikkevareemballage. Men det lovforslag, der ligger her, bærer vel næppe i tilstrækkelig grad præg af denne udvidelse, bl. a. fordi ministeren tydeligvis har været af den opfattelse, at der kun skulle sættes på drikkevareemballager.

Under forhandlingerne til fremkomsten af dette lovforslag har venstre fremført som et grundlæggende synspunkt, at en sådan afgift må indrettes sådan, at den i videst muligt omfang virker konkurrencemæssigt neutralt på virksomhederne. Det siger sig selv, at det synspunkt kommer i konflikt med ønsket om at fremme genbrug af emballager, men vi har ment, at der er så stor en usikkerhed forbundet med denne nye afgiftsform, at det fiscale sigte, altså fremskaffelsen af de 130 mill. kr., bør have en fortrinnsstilling. Man kan lige her nævne, at skulle det så vise sig alligevel, at det virkelig fremmer genbrug og vi så selvfølgelig får et noget mindre provenu, end det er forudset i loven, forudsætter vi naturligvis, at ministeren ikke af den grund kommer rendende og vil have sat satsene op.

På baggrund af det generelle ønske, vi har haft til afgiftens indrettelse, har vi ønsket en udvidelse af det afgiftsbelagte område, og vi er kommet med dette forslag om at inddrage forskellige ting, f. eks. konservesdåser, med sigte på at få et så stort antal enheder ind under afgiften, at der kunne blive tale om en forholdsvis beskeden og fælles afgiftssats, f. eks. en 10 øre pr. enhed. Det ville svare til den fremgangsmåde, man har anvendt i Sverige, og det ville give mulighed for en rolig og fornuftig indkøring af afgiften.